

Centre Catòlic

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Carrer Barcelona, s/n. Nucli urbà d'Oló
Alçada: 502

Coordenades:

Latitud: 41.87294
Longitud: 2.03527
UTM Est (X): 419944
UTM Nord (Y): 4636119

Classificació

Número de fitxa: 08258-357
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Segle: XIX-XXI
Any: 1888
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Santa Maria d'Oló
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dl., 29/06/2020 - 02:00

Descripció

Edifici emplaçat al nucli urbà d'Oló que fou el Centre Catòlic, inicialment vinculat a la Congregació de Sant Lluís de Gonçaga i que actualment acull un casal de joves. És de planta rectangular, amb el carener paral·lel a la façana principal. Compta amb planta baixa més un pis. És una construcció austera característica de

finals de segle XIX, amb les obertures emmarcades amb maó. La façana principal, força estreta, és encarada a llevant. Consta d'un portal de punt rodó més finestra i balcons rematats amb arcs escarsers. A les façanes laterals les finestres tenien les mateixes característiques, però les del costat sud, que dona al carrer, han estat remodelades modernament. L'interior també ha estat completament reformat. Els murs són fets amb petits carreus més o menys escairats a la façana principal, i més irregulars a la resta; actualment a pedra vista però amb unes petites parts arrebossades.

En una finestra de la façana principal hi veiem una reproducció d'un d'aquells típics plafons ceràmics de principis del segle XX que insten la gent a "parlar bé". L'original es conserva en un altre emplaçament.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

El 1888 s'estava construint el Centre Catòlic, impulsat per la parròquia i des del seu origen vinculat a una congregació, que primer es deia "de Lluïsos i Filomenes" i després fou la Congregació de Sant Lluís de Gonçaga. Entre les primeres activitats que va promocionar l'entitat hi havia el teatre i les representacions dels Pastorets. Entorn de 1910 es va posar de manifest un virulent conflicte en el si l'entitat que reflectia la divisió que aleshores hi havia al poble. En el moment que la vida local es va polititzar l'església va perdre el control del Centre Catòlic i de la Congregació. El 1916 el centre es va clausurar i la congregació fou dissolta, però més endavant deuriem tornar a obrir, tot i que els conflictes es van repetir el 1923. Durant el període de la Segona República es creà el Centre Recreatiu, vinculat a Esquerra Republicana de Catalunya, que fou el contrapès progressista al Centre Catòlic, que fins aleshores havia dominat la vida associativa al municipi. El 1935 la Congregació va arrendar un camp, conegut com dels Malecons, per convertir-lo en un camp de futbol.

Després de la guerra l'església va recuperar la iniciativa en la vida associativa i en l'organització de l'oci al poble. El 1939 el Centre Catòlic es destinà a col·legi de nens, però va ser per poc temps. A la dècada de 1940 s'hi van fer diverses obres. Entre d'altres, s'hi obriren finestres i un portal, i es va arreglar el sostre i el mosaic del cafè. En aquesta època l'activitat es va vehicular a través d'Acció Catòlica i de les respectives seccions que tenia, que van pràcticament monopolitzar la vida associativa durant les dues dècades següents. A partir de 1960 es van iniciar les projeccions de cinema. El local també acollia el grup sardanista. En aquesta dècada, però, degut al procés de laïcització i al canvi d'hàbits Acció Catòlica va anar perdent força fins a desaparèixer.

El Centre Catòlic va continuar com un local d'oci i lleure. El 1962 tenia un cafè i un teatre on s'hi feien actes diversos, incloent-hi cinema apte per a tots els públics, tant a l'interior com a l'exterior (a l'era de cal Bola). El Centre era regit per una junta, i a finals de la dècada de 1960 va passar a l'òrbita del Grup Cultural Guillem d'Oló, una entitat que en aquest moment va donar una embranzida a la vida cultural del poble. Aleshores es generà una polèmica sobre si el Centre havia de continuar sota la titularitat de l'església o bé pertanyia al poble. Mentre va estar actiu, el grup Guillem d'Oló es va encarregar d'administrar el centre. Quan es va dissoldre, va passar a l'Ajuntament. Després es va arribar a un acord amb la parròquia per tal que passés a formar part del patrimoni municipal (FERRER, 1991: 172-177). Des d'aleshores ha tingut diferents usos: llar d'avis, seu d'entitats o centre polivalent d'activitats. Fa uns anys l'Ajuntament hi va portar a terme una important rehabilitació. Actualment, sota la denominació de "El Centru", funciona com un casal de joves.

Bibliografia

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 172-177.

